

Képes beszámoló a Debreceni Fazekas Mihály Gimnázium 7. A osztály tanulójának az erdélyi kirándulásáról.

Pályázó adatai: HAT-KP-1-2022/1-001217

A pályázati kiírás tárgya: Tanulmányi kirándulás hetedikesekeknek (2022.)

A pályázat címe: Erdélyi múltunk megismerése.

A kirándulás ideje: 2023. április 24-29.

Számomra az erdélyi kirándulás nagyon érdekes volt, rengeteg hagyományt és érdekességet tudtunk meg Székelyföldről. Az első nap nagy részét utazással töltöttük el. Először a Bánffyhunyadi református templom volt. Amikor bementünk, nagyon szembetűnő volt a kazettákkal kirakott mennyezet. A templom orgonája majdnem 1000 sípból áll. A szállás nagyon tetszett, tiszta és takaros volt. A vacsora és a reggeli, amit a szálláson fogyasztottunk, nagyon ízlett. Örültem, hogy megismerkedhettünk pár itteni finomsággal. Nekem például nagyon ízlett a padlizsánkrém és a csorbaleves.

A második napon megreggeliztünk és már indultunk is a csíki chips gyárba. Előtte még megálltunk egy ajándékboltban, ahol csíki chipset, csíki sörös zoknit, pólót, sörnyitót és még sok-sok mást lehetett venni. Ezután az irányt a gyárba vettük. Itt megtudtuk, hogyan kerül ide a pityóka és, hogyan dolgozzák föl. Amikor a bent voltunk, akkor készült a legeslegújabb chip-sük. Végül kaptunk ajándékba 1-1 zacskó chipset. Miután jól bekajáltunk, elindultunk az Ezer-éves határ felé. Megnéztük a 30-as őrházat, amiben egy vasúttörténeti kiállítást található. A ház alatt egy bunker van, ami nagyon érdekes volt, mert kacskaringós volt az út. Itt volt egy kisebb kiállítás. Katonai ruházatot és fegyverzetet láthattunk. Sajnos az Ezeréves határhoz nem tudtunk felmenni, de szerintem így is nagyon érdekes volt. Úton a szállás felé megálltunk a Csíksomlyói kegytemplomnál. Egy rövid bevezető után elmondott az idegenvezetőnk egy legendát a templom gyönyörű Mária-szobráról. Ezt követően bementünk. A látvány káprázatos volt, nekem nagyon tetszett. Miután a szállásra értünk, elmehettünk a közeli vásárba, ahol mindent is lehetett venni.

A harmadik napon meglátogattuk Tamási Áron sírját Farkaslakán. Majd elmentünk a korondi iskolába, ahol az igazgatónő egy prezentációt mutatott be nekünk Erdélyről és az iskoláról. Az előadás után megkínáltak minket egy kis étellel, itallal. Ezt követően megnéztük, hogy hogyan dolgozzák fel a parajdi sót. Itt is kaptunk ajándékot, ami egy kilogramm parajdi só volt. ezután elmentünk egy ajándékboltba, ahol parajdi sóból készült fürdősót, fürdőbombát, sószappant lehetett venni. A vásárlás után elkezdődhetett a három órás szekeres út. Az első megállónál megebédeltünk. Nagyon finom volt, házi pityókás kenyeret csináltak nekünk, amit zsírosan, hagymásan, sajtosan, lekvárosan lehetett enni. Mivel nagyon-nagyon hideg volt, ezért gyújtottak nekünk tüzet. A második megálló egy izgalmas erdei ösvény volt, ahol pallón kellett mennünk, mert tőzeg láp volt alattunk. A szekerezést folytatva, megálltunk egy olyan néninél, aki szörpöt, lekvárt és gyógyítóhatású cseppeket készített.

A negyedik napon elmentünk a Gyilkos-tóhoz, ami nagyon látványos volt. Miután meghallgattuk a tónak a legendáját körbe sétáltuk volna. De sajnos leszakadt a híd, amin átkeltünk volna. Itt is volt lehetőség emléktárgy vásárlásra. Ezután szívem szerint a kedvencem következett, a Békás-szoros. A magas sziklák, ahogyan az égbe nyúltak egyszerűen káprázatos volt.

Nagyon tetszett, ahogyan a növények felfutottak a hegyszorosra. Ha lett volna idő én még sétáltam volna, de ez a túra sajnos nem volt olyan hosszú. Utunk következő állomása a Medve-tó volt. A tavat körbe sétáltuk, majd pár információval elláttak minket, például annyit elárulok, hogy onnan kapta nevét, hogy az alakja egy kiterített medvebőrre hasonlít. A szállás felé sajnos csak ablakon keresztül, de három medvét is láttunk.

Az ötödik napon először Bözödújfalut, az elárasztott falut néztük meg. A helyiség emlékénel hallgattuk meg a szomorú történetét. Ezen a helyen annyi kopjafa található, ahány ház volt a faluban. Amikor sétálunk a kopjafák közt, akkor képzeljük azt, mintha az épületek mellett ballagnánk. A buszunk ezután a szalmakalap múzeumba vitt minket, ahol megmutatták, hogyan kell készíteni ezeket. Csináltunk szalmaszálból angyalkákat és kaptunk ajándékba csillagokat. Bementünk a múzeumba, majd később megnézhettük, hogyan is őrölték a búzát régen a malmokban. Végül lángossal tölthettük meg a bendőnket. Utolsó állomásunk a mai napon a Petőfi Emlékmúzeum volt Fehéregyházán. Ide van Petőfi Sándor ideiglenesen eltemetve. A múzeumban szerintem a legérdekesebb egy makett volt, amin láthattuk, hogy Petőfit mikor és hol látták utoljára.

Az utolsó napot szintén nagy részt utazással töltöttük, viszont még Marosvásárhelyre beugrottunk egy sétára és egy fagyira. Szerintem ez volt életem egyik legjobb és egyben legizgalmasabb osztálykirándulása. A beszámolót írta Berkes Eszter 7. A osztályos tanuló

Kirándulás képei

1. nap

2. nap

3. nap

4. nap

5. nap

